

Amor Mašović
Sarajevo, ul. Telirevića 11-c

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Parlament Federacije
Predstavnički dom

Komisija za izbor i imenovanje
Radna grupa za sprovođenje izbora sudije
Ustavnog suda BiH
ul. Hamdije Kreševljakovića br.3
S a r a j e v o

Predmet: Prijava na javni konkurs.-

P R I J A V A

Na javni konkurs za izbor jednog sudije Ustavnog suda Bosne i Hercegovine objavljen u "Dnevnom avazu" od 10. aprila 2008. godine podnosim ovu prijavu sa traženim priložima.

RADNA BIOGRAFIJA

Rođen sam 29.11.1955.godine u Sarajevu gdje sam pohađao osnovnu školu, Prvu gimnaziju i Pravni fakultet, te položio pravosudni ispit. U periodu **od 1983.godine do 1992.godine** bavio sam se **advokatskom djelatnošću**, najprije kao advokatski pripravnik u renomiranoj advokatskoj kancelariji moga oca i amidže Mašović Džemala i Omera, a potom i kao advokat u vlastitoj advokatskoj kancelariji.

U periodu **od avgusta 1992. do aprila 1996.godine** zaposlen sam u Ministarstvu odbrane R BiH gdje sam raspoređen i potom imenovan za **člana, vršioca dužnosti predsjednika i zamjenika predsjednika Državne komisije za razmjenu ratnih zarobljenika, lica lišenih slobode i tijela poginulih i evidenciju poginulih, ranjenih i nestalih lica na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine** na kojoj dužnosti sam ostao sve do demobilizacije 01.aprila 1996.godine.

Odlukom Vlade Republike Bosne i Hercegovine od 29.marta 1996.godine imanovan sam na funkciju **predsjednika** novoosnovane **Državne komisije za traženje nestalih osoba**. Ovu dužnost sam obavljao sve do prestanka rada ove komisije tj. do 02.marta 2006.godine.

Odlukom Vlade Federacije Bosne i Hercegovine od 18.septembra 1997.godine postavljen sam za **predsjedavajućeg Federalne komisije za nestale osobe**.

Od 1998.godine do danas bio sam ili sam još uvijek **član različitih nivoa zakonodavne vlasti**:

- 1998-2000 zastupnik u Predstavničkom domu Parlamenta Federacije BiH
- 2000-2002 zastupnik u Predstavničkom domu Parlamenta Bosne i Hercegovine
- 2002-2006 zastupnik u Skupštini Kantona Sarajevo
- 2002-2006 delegat u Domu naroda Parlamenta Federacije BiH

Na posljednjim opštim izborima 2006. godine izabran sam za zastupnika u Predstavničkom domu Parlamenta Federacije BiH.

Godine 2002. kandidiran sam za upražnjenu poziciju bošnjačkog člana Predsjedništva Bosne i Hercegovine.

Odlukom Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Međunarodne komisije za nestale osobe od 28. februara 2006. godine imenovan sam za **vršioca dužnosti člana Kolegija direktora Instituta za nestale osobe BiH** koju dužnost i danas obavljam.

U toku parlamentarnog angažmana bio sam ili sam još uvijek **član, zamjenik predsjednika i predsjednik** različitih radnih tijela kao npr.:

a) Skupština Kantona Sarajevo:

- **predsjednik Komisije za pravdu, ljudska prava i građanske slobode**
- **član Komisije za ustavna pitanja**
- **član Zakonodavno-pravne komisije**

b) Parlament Federacije Bosne i Hercegovine

- **predsjednik Ustavne komisije**
- **predsjednik Zakonodavno-pravne komisije**
- **predsjednik Odbora za pravdu i opću upravu**
- **zamjenik predsjednika Komisije za odbranu, sigurnost i kontrolu zakonitosti rada službi za zaštitu ustavnog poretka FBiH**
- **član Komisije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda**
- **član Zakonodavno-pravne komisije**

c) Parlament Bosne i Hercegovine

- **član Administrativne komisije**
- **član Komisije za jednakopravnost polova**

U periodu od 1999.godine pa do danas bio sam ili sam još uvijek **član različitih stručnih, humanitarnih, sportskih i dr. organizacija, fondacija i udruženja** kao što su npr.:

- **član UO „Podrinje identifikacioni projekt“ (PIP) u Tuzli**
- **član UO Udruženja za krivično pravo i kriminologiju**
- **član NO Instituta za nestale osobe (MPI)**
- **član MDD „Merhamet“**
- **član SSD BiH (Savez sportskih društava)**
- **član NO Fondacije „Pravda za Bosnu i Hercegovinu“**
- **član Vijeća Kongresa bošnjačkih intelektualaca**
- **senator Bošnjačkog instituta-Fondacija Adil Zulfikarpašić**
- **zamjenik predsjedavajućeg UO „Memorijalni centar Srebrenica-Potočari Spomen obilježje i mezarje za žrtve genocida iz 1995.godine“.**

Oženjen sam i imam dvoje djece.

U Oružanim snagama Bosne i Hercegovine angažiran sam od 20. avgusta 1992. godine do 01.aprila 1996. godine.

Po nacionalnosti sam Bošnjak.

REZULTATI U RADU

U predratnom periodu radio sam kao advokatski pripravnik i advokat u **renomiranoj advokatskoj kancelariji Mašović** (osam članova moje porodice decenijama su se bavili ili bave advokaturom).

U avgustu 1992.godine na poziv Vlade Republike Bosne i Hercegovine preuzeo sam dužnost člana i zatim vršioca dužnosti predsjednika i na koncu zamjenika predsjednika Komisije za razmjenu ratnih zarobljenika koja je imala zadatak oslobađanje ratnih zarobljenika, lica lišenih slobode i tijela poginulih kroz proces razmjene i/ili unilateralnog oslobađanja te evidenciju poginulih, ranjenih i nestalih u borbenim dejstvima na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine. Državna komisija je djelovala sve do aprila 1996.godine tj. do oslobađanja svih zarobljenih/zatočenih osoba u skladu sa Dejtonskim sporazumom.

Kao zamjenik predsjednika (predsjednik Komisije je po funkciji bio ministar pravde), a de facto prvi čovjek Komisije, vodio sam neposredno ili posredno putem opštinskih i okružnih komisija za razmjenu pregovore o razmjenama, organizirao i nadzirao realizaciju razmjena, starao se o prihvatu razmjenjenih i oslobođenih, vršio primo-predaju tijela poginulih i sudjelovao u njihovoj identifikaciji, zaprimao i izdavao naloge za evidentiranje ranjenih i nestalih te podnosio izvještaje Vladi Republike Bosne i Hercegovine.

Kroz proces razmjene i/ili oslobađanja ratnih zarobljenika i tijela poginulih razriješena je sudbina više od 13.600 osoba (logoraša, zatvorenika, poginulih i nestalih).

Nakon oslobađanja svih zarobljenika/zatočenika prestala je potreba za Državnom komisijom za razmjenu ratnih zarobljenika te je ista preimenovana i od aprila 1996.godine nastavila sa radom kao Državna komisija za nestale osobe sa osnovnim zadatkom da prikupi sve podatke o nestalim državljanima Bosne i Hercegovine.

Ja sam imenovan za predsjednika te komisije te sam tu dužnost obavljao gotovo punih 10 godina (april 1996-mart 2006.godine).

Državna komisija je evidentirala 27.794 nestala državljana Bosne i Hercegovine a tu je evidenciju preuzela i Federalna komisija za nestale osobe počev od 2000.godine i nastavila sa ažuriranjem podataka što i danas čini.

Od 27.794 nestale osobe Državna i Federalna komisija su uspjele pronaći posmrtnu ostatku za oko 18.000 žrtava (uključujući žrtve čije su posmrtnu ostatku ekshumirali istražitelji Ureda tužitelja ICTY-ija i tzv. Finski tim). Žrtve su ekshumirane iz više od 350 masovnih primarnih i sekundarnih grobnica, stotina zajedničkih i nekoliko hiljada pojedinačnih grobnica.

Kroz svoj petnaestogodišnji angažman u kreiranju, oblikovanju, angažiranju i neposrednom vođenju i nadgledanju procesa vezanih za problem nestalih bio sam u prilici sudjelovati na više od 200 (dvije stotine) međunarodnih i domaćih konferencija, seminara, okruglih stolova, javnih tribina i slično u organizaciji različitih agencija Ujedinjenih naroda, američkih, evropskih i azijskih univerziteta, Međunarodnog Komiteta Crvenog Križa, vlada, ministarstava, nevladinih organizacija, vjerskih zajednica, udruženja građana, srednjoškolskih ustanova, muzeja, OSCE-a, Kongresa SAD-a, i drugih.

Držao sam predavanja i prezentacije u više od 30 zemalja evropskog, američkog, australijskog i azijskog kontinenta sa ciljem upoznavanja javnosti sa humanom dimenzijom tragedije nestalih osoba i poticanja ljudi na razmišljanje i razumijevanje vrijednosti civiliziranog društva, a sve zarad obezbjeđenja uvjeta za ponovnu uspostavu povjerenja među ljudima i dugoročne stabilnosti u regionu.

U svojstvu šefa Državne komisije i Federalne komisije ostvario sam izvanrednu saradnju sa Tužiteljstvom ICTY-ija. Za potrebe različitih suđenja davao sam ekspertna mišljenja i analize a

neposredno sam svjedočio u predmetima ratnih zločina pred Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju (ICTY), Državnim sudom Bosne i Hercegovine, Okružnim sudom u Beogradu (Specijalni odjel za ratne zločine) i Kantonalnim sudom u Tuzli. Trenutno pripremam dva svjedočenja za potrebe Ureda Tužioca ICTY-ija.

Idejni sam tvorac i učesnik u izradi za donošenje Zakona o nestalim osobama Bosne i Hercegovine.

Šef sam ekspertne grupe za zaključivanje Sporazuma o grobovima žrtava rata između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Njemačke.

NAGRADE I PRIZNANJA

Moj deceniju i pol dugi angažman u rješavanju problema nestalih prepoznat je u domaćoj i međunarodnoj javnosti te smo ja osobno, ali i komisije na čijem sam čelu bio ili sam još uvijek dobili niz priznanja, nagrada, povelja, plaketa i zahvalnica.

Izdvajam osobna priznanja:

a) Međunarodna

- **Nagrada slobode „Saharov“** za *«odvažan i izvanredan rad u promociji ljudskih prava»*;
- **Zlatna povelja mira i humanizma** dodjeljena od strane Internacionalne lige humanista (utemeljene od strane grupe dobitnika Nobelove nagrade) za *«neprocjenjiv doprinos ideji mira, utemeljenog na univerzalnim humanitarnim načelima i moralnim principima, za nesebičnu humanizaciju čovjeka, odnos među ljudima»*;

b) Domaća

- **Šestoaprilsku nagradu Grada Sarajeva** za *«iskazanu hrabrost, odlučnost i odvažnost u otkrivanju istine o žrtvama agresije na Bosnu i Hercegovinu»*;
- **Potočarska povelja** Univerziteta u Sarajevu – Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava za *„doprinos u izgradnji mezarja i Memorijalnog centra u Potočarima“*;
- **Povelja sa zlatnim ljiljanom**, Udruženja porodica šehida i poginulih boraca, Udruženja JOB-Unije veterana i Udruženja ratnih vojnih invalida općine Vogošća za *„izuzetan doprinos i angažman u radu za porodice nestalih Bošnjaka“*

Mnogi domaći dnevni i sedmični listovi i drugi mediji prepoznali su u onome što i kako radim dovoljno razloga da bi me njihovi čitaoci ili slušaoci proglasili za „ličnost godine“. Tako npr. „Dnevni Avaz“, „Dani“, „Svijet“, „Ljiljan“, „As“, Radio Federacije.

Više od 20 zahvalnica dodijelili su mi:

- Savez Bošnjačkih udruženja porodica, zarobljenih i nestalih osoba Bosne i Hercegovine;
- Savez logoraša Bosne i Hercegovine;
- Organizacija porodica šehida i poginulih boraca Bosne i Hercegovine;
- Udruženje Porodica šehida i poginulih boraca Općine Vogošća;
- Udruženje Jedinstvene organizacije boraca „Unija veterana“ općine Vogošća;
- Udruženje ratnih vojnih invalida općine Vogošća;
- Islamska zajednica Bošnjaka u Washington-u;
- Vijeće Kongresa bošnjačkih intelektualaca;
- Udruženje građana „Žene Podrinja“;

- Općina Ključ;
- Web magazin Bošnjaci.net, New York;
- Centar civilnih inicijativa;
- Ljekari za ljudska prava;
- Bosansko – Američko udruženje, Las Vegas;
- Radio „M“ i Jutarnje Novine;
- Kongres Bošnjaka Sjeverne Amerike;
- Bošnjačka Islamska zajednica Erie, SAD;
- Federacija udruženja kulture Bosne i Hercegovine u Turskoj;
- Nacionalni demokratski institut za međunarodne odnose;
- Udruženje „Žene Kasindolske“, Ilidža i drugi;
- Federalna komisija za nestale osobe čiji sam predsjedavajući dobila je "Plaketu Grada Sarajeva" za 2008. godinu.

Drugi o Amoru Mašoviću

Enes Kišević, pjesnik

*„Amor Mašović silazi u jame
Iz utrobe zemlje izvlači žrtve
poput novorođenčadi,
koji se konačno smiruju
na njegovim blagim rukama*

*Hurije ga,
da Bog dâ,
u te drage ruke ljubile,
kad u džennet bude ulazio“*

Stihovi iz pjesme „Lampa u prozoru“

„Dani“, 05. Januar 1998. godine, povodom proglašenja za „Ličnost 1997 godine“

„Požrtvovanost, ozbiljnost, odgovornost, predanost poslu i sistematičnost, osobine su koje su na ovom podneblju uvijek daleko iza samoreklamerstva, demagogije, poltronstva i profiterstva. Samo zahvaljujući ovoj činjenici Amor Mašović u dubokoj samozatajnosti već godinama radi najnezahvalniji i po emocije i po psihu časnog čovjeka najteži posao. Iako titula predsjednika Komisije za nestale osobe nudi mogućnost birokratskog angažmana u rasvjetljavanju najdelikatnijih ljudskih i porodičnih drama, Mašović je toplinu kabineta zamjenio najneposrednijim dijeljenjem bola sa žrtvama genocidnih zločina počinjenih u proteklom ratu. Njegova hladna racionalnost u prosuđivanju i nesputana emotivnost u poslu mogući je obrazac za najčasniji način obavljanja državnih poslova u teškim trenucima kroz koje Bosna i Hercegovina prolazi danas.“

Vlatko Določek, povodom dodjele "Zlatne povelje mira i humanizma" Internacionalne lige humanista

„Možda u Bosni ima još ljudi koji bi ovaj posao radili sa takvom energijom, sa kakvom je Mašović radio. Međutim, mislim da je malo onih koji bi ga radili sa takvim dostojanstvom“

Senka Kurtović, novinar „Oslobodjenja“, povodom dodjele Nagrade Slobode „Saharov“

„Njegovo traganje za slobodom, ljudskim pravima, nestalim i istinom dokaz je skepticima i nevjernicima da pravda ipak postoji. Dokaz da ni svi novci svijeta kod nekih ljudi i nekih duša ne moraju biti najvažniji. Dokaz je da ni posao nije uvijek samo posao. Dokaz da vrijedi boriti se. Nagrada koju je zasluženio dobio Amor Mašović budi nadu da pravda ipak postoji. I onda kad mislimo da nas je zauvijek zaobišla. Skromni Mašović je, primajući nagradu, kazao kako ona pripada i njegovim suradnicima. Svaka čast Amore. I vama i Vašim saradnicima!“

Jo Benkov, predsjednik Fonda nagrade „Saharov“, povodom dodjele Nagrade Slobode „Saharov“

„On prati put zločina u Bosni i Hercegovini. Ulazi u utrobu zemlje i pronalazi ostatke žrtava ratnih zločina, ... Mašović pokazuje u praksi da humanizam egzistira i da je on nužan za ljudsko preživljavanje“

Slavko Šantić, novinar „Oslobodjenja“

„Mnoge ljude ovdje rat je, sticajem različitih okolnosti, izbacio na površinu javne scene i postavio u žižu sveopćeg interesovanja. Ali, rijetki su među njima koji su sačuvali i dovoljno skromnosti da podnose taj teret. Pogotovo su rijetki oni kojima su ovdašnje ratne okolnosti dodijelile da se bave strahovito važnim ali, najblaže rečeno nelagodnim poslovima, a da pri tome ne izgube osjećanje za sopstveno dostojanstvo, niti svijest o važnosti onoga čime se bave. Za takve ljude malo je reći samo to da su časni ...

Jedan čovjek, među tim rijetkima, na koje mislimo, sigurno je već do sada svoj život ispunio samim ekstraktom te tragedije, jer se bavi bez sumnje najhumanijim, ali istovremeno najmučnijim poslom koji uopće može postojati – traganjem za ljudima nestalim u vohoru planetarnog zločina počinjenog na ovom tlu ...

Teško je i zamisliti koliko je ljudskih sudbina prošlo kroz njegovu svijest i njegove ruke, koliko je humanosti, predanosti i energije uložio da pomogne onima koji su mu vjerovali. Još je teže zamisliti koliko je ličnih drama proživljavao u trenucima kada je mogao saopćiti radosne vijesti onima koji su se nadali, kada je prisustvovao srećnim prizorima susreta preživjelih zarobljenika sa svojim najbližima, ili kada je morao saopćavati bolne vijesti onima za koje nade više nije bilo. ...

Za takvo ljudsko poslanje, kakvim se predao taj čovjek, doista treba imati višak moralnih vrlina, višak bezmjerne ljubavi i višak ljudske snage i hrabrosti. Njegova skromnost sve to još više oplemenjuje i obogaćuje.

Taj čovjek se zove AMOR MAŠOVIĆ.

Ispisujem ove riječi sa najdubljim poštovanjem“

Gojko Berić, novinar „Oslobođenja“

„Nesumnjivo najmučniji od svih poslova koji danas postoji u Bosni i Hercegovini obavlja Amor Mašović. Ne poznajem čovjeka lično, niti o njemu išta znam, osim da je predsjednik Državne komisije za traženje nestalih. Ali ako postoji neko kome bih u ovom trenutku, u znak iskrenog divljenja, pružio ruku, onda je to gospodin Mašović. Dužan sam reći i zašto: zato što ne znam nikoga ko danas u ovoj zemlji po tako visokim etičkim i profesionalnim standardima obavlja javnu funkciju. ... Mašović je sa obje noge u bukvalnom smislu riječi, dotakao samo dno masovnih grobnica i time hiljadama porodica omogućio da nakon očajničkog traganja svoje najbliže pokopaju na dostojanstven način.

Ono čime me Mašović istinski fascinirao jeste njegova prisebnost“

Edina Sarač, novinar „Dnevnog Avaza“

„Dovoljno je reći samo Amor Mašović. U ove dvije riječi, koje počinju velikim slovima kao što je veliko i njegovo srce, sve je kazano. Ovog čovjeka, koji već šest godina neprekidno radi najtužniji posao na svijetu, čak i pri prvom susretu ljudi doživljavaju kao svog bliskog.

Pomogao je hiljadama majki da ukopaju svoju djecu, onako kako to priliči čovjeku. Vratio je, što i sam kaže, prava mrtvima i prava živima.“

V.Š., novinar „Dnevnog Avaza“

„Mašović godinama po b-h vrletima traga za onima nad kojima je na najbrutalniji način izvršen genocid. Za njega ne postoje prepreke, rizik vlastitog života, niska mu je cijena ...

Ime ovog velikog čovjeka i humaniste s nemjerljivim poštovanjem izgovara se kako u domovini, tako i širom dijaspore“

Edina Sarač, novinar „Dnevnog Avaza“

“Šta napisati o čovjeku koji posljednjih osam godina, skupljajući po bosanskim vrletima i hercegovačkom kršu ljudske posmrtno ostatke, na najtužniji način ispisuje stranice istine o događajima na ovim našim prostorima? Šta nakon svih ovih godina reći o ljudskoj gromadi, Amoru Mašoviću, a da to ima težinu onu ljudske dimenzije kakvu on u sebi ima utkanu?“

Tadeusz Mazowiecki, bivši premijer Poljske

„Mašović je humanist plemenitog kova, široke duše, predobra i smirena srca koji je hiljadama tugom zavijenim, neprebolnim bolom ožalošćenih, omogućio da svojim najdražim zatvore najtužniju knjigu života...Moje je mišljenje i stav- Amor Mašović zaslužuje najuglednija priznanja!“

Christiane Amanpour, novinar CNN-a

„O Mašoviću sam slušala, čitala i razgovarala s njim, u dva-tri navrata bila sam i prisutna iskopavanju ubijenih Bošnjaka i njihovoj identifikaciji. Uvijek i u svakom momentu dojmio mi se kao čovjek izuzetne energije, plemenitosti, humanosti, jednog božanskog smiraja i mirnoće! To što on radi sa svojim ekipama, takođe izuzetnih humanista i pregalaca, zavrjeđuje svako divljenje i priznanje.“

Beatrice Megevand, nekadašnja šefica MKCK u Sarajevu

„Još uvijek sanjam rijeku izbezumljenih, unesrećenih, preplašenih ljudi koji odlaze iz Srebrenice. Još uvijek u mojim snovima su hiljade nepoznatih lica čije, ovih godina punih tuge i nevjeric, kosti iskopavaju timovi koje tako svesrdno, stručno i uporno predvodi Amor Mašović. Mogu samo da kažem-imam puno divljenje za sve što je uradio i što radi. Takav humanista zaslužuje najveća međunarodna priznanja.“

Abdulah Sidran, akademik

„Evo, u ovaj lijepi dan, predlažem javno i s najkraćim mogućim „argumentiranjem“ da dobri bosanski ljudi kandidiraju Amora Mašovića za NOBELOVU NAGRADU ZA MIR. Kome to treba objasniti i tumačiti? Vrijeme stvarnog mira i mogućnost istinskog svenarodnog pomirenja, doći će, i moći će doći tek kad Amor Mašović (sa svojim saradnicima) završi taj strašni posao.“

Smatram da moje 25-godišnje prisustvo na javnoj sceni kroz obavljnje advokatske, izvršnih i zakonodavnih dužnosti i angažman u različitim stručnim, naučnim, sportskim i drugim uduženjima samo po sebi predstavlja dovoljnu preporuku za obavljanje časne i odgovorne dužnosti sudije Ustavnog suda Bosne i Hercegovine.

Sarajevo, 22.april 2008. godine

Prilog:

- radna biografija
- ovjerena kopija diplome
- potvrda o biračkom pravu

P O T P I S
